

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Az idei búcsú szombatján ismét elzarándokolt Szekszárd és a környék hívó közössége a Remete-kápolnához, ahol a város szülöttje, Bíró László püspök atya tartotta a szentbeszédet. Ebből olvashatunk részleteket az alábbiakban.

Szeretett testvéreim! A szent az nem a vértanúság pillanatában válik szentté, hanem egy folyamat van mögötte. Arra gondoltam – nézve itt a padokat –, az ember a sok évtized alatt tudta, hogy ki hol szokott ülni. Ha nosztalgiázni akarnék, akkor sok-sok

nevet elmondanék, kinek hol volt a helye. Hál' Istennek, most is ülünk a helyükön. Különböző háttérből vagyunk, különböző történetünk van, de hála Istennek, hogy itt vagyunk!

Testvéreim! Csupa olyan ember vagyunk kivétel nélkül, akik kaptuk az édesanyánkat. Gondoltam, hogyha kiszólítok három embert, hogy beszéljen az édesanyjáról, és megkérdezném a végén: Lecserélné-e az édesanyját másra? Mi nem úgy választottuk az édesanyánkat. Ebben mindnyájan egyek vagyunk. Azt gondolom, rengeteg em-

Kedves Hívek!

A QR-kódot lefotózva az újság színes változatát olvashatja okoseszközén.

Köszönjük!

lék tolná fel bennünk, és nem cserélnénk le az édesanyánkat. Isten nyugtassa, aki már meghalt és Isten éltesse az élő édesanyákat, akiket kaptunk!

És hogy Kisboldogasszonyt ünnepelünk, ezt annak köszönhetjük, hogy van valaki a történelemben, aki nem úgy kapta az édesanyját, hanem maga választotta ki. Ma azt az édesanyát ünnepeljük, akit Jézus nem kapott, hanem kiválasztott. Akit Isten a Megváltó édesanyjává tett. Istennek volt ízlése, hogy kit válasszon édesanyjául az ő egyszülött fiának. Ez teszi évezredek óta ünneppé Kisboldogasszonyt.

Egy titkot ünnepelünk, testvéreim! Egy édesanyát, akit a fia nem kapott, hanem a Szentháromság ölen kiválasztott. És Isten nyilván a tökéleteset találta meg és választotta ki. Ezért

Folytatás a 2. oldalon

ünnepeljük Kisboldogasszonyt, Mária születésnapját.

Két szentnek a születésnapját ünnepeljük: Keresztelő Szent Jánosét és a Szűzanyáét. Erzsébet szíve alatt ott volt a kis Keresztelő János és mondja Erzsébet Máriának: „Amint hallottam köszöntésed szavát, felujjongott szívem alatt a gyermek!” János az egyetlen ember, aki még magzati állapotban megtisztult. Innen is ered a mi gondolkodásunkban a magzati élet tisztelete.

Istenben minden emberről két kép él, az egyik kép az, amilyenek az Isten megálmodott. A másik az, amilyenek vagyunk. Bennünk van egy harmadik kép: amilyenek látszani szeretnénk.

Egyvalakiről Istennek egyetlen képe van, Máriáról. Amit megálmodott Isten, egyezik azzal, amilyen lett. Ez Kisboldogasszonynak a legmélyebb titka. Mi csak valamennyire tudjuk közelíteni a titkot. Az Istenben élő kép rólunk közelítse azt a képet, amilyenek Ő megálmodott minket – erről szól az életünk. De azért abban mindig remélhetünk – éppen ezért gyónunk áldozunk, keresztelünk –, hogy olyanokká válunk Isten erejében, amilyené Isten megálmodott bennünket. Egy ember, akinek a léte egybeesik Isten elképzelésével, és Isten egyre inkább birtoká-

ba tudja venni Máriát. És ezt szeretné velünk is megtenni.

A Szűzanya ehhez a kiválasztottsághoz fölött és válaszolt: hitben élt, a remény embere lett. Isten a szeretet, és Mária a szeretetet hordozta a szíve alatt, Istent hordozta a szíve alatt. Nem zárta trezorba kincsét, Jézust, a szeretetet, hanem továbbadta nekünk.

Szerettem volna érzékeltetni, hogy mi is ez a Kisboldogasszony, ami ösz-

szegűjt bennünket ide évről évre a Remete-kápolnánál. Örülünk ennek a titoknak! Örülünk, még ha nehezen is tudjuk befogadni, vagy közelíteni! Valahogyan merjük közelíteni, hogy az Isten rólunk alkotott elképzeléséhez egyre közelebb kerüljön a jelenvaló. Ezt adja meg az Úristen! Amen.

Lejegyezte: Visontai L.

Csíksomlyói zarándoklat

Vendégségben székely paptestvéreknél

Azt mondják, nem jó, ha találkozunk a példaképeinkkel. Kiderül, hogy ők is csak emberek, vannak hibáik, rossz tulajdonságaik. De mi van, ha nem is tudjuk, hogy velük fogunk találkozni?

A csíksomlyói zarándoklat során két helyen szálltam meg. Első vendéglátóm Dénes atya volt Kolozsváron. Szerény (az egyik legkiválóbb római egyetemen doktorált, s 30 évig volt tanár a gyulafehérvári teológián, de ezeket nem tőle tudtam meg), halk szavú ember – lehet, minden székely pap ilyen –, nem beszél feleslegesen. Előző nap kertészkedés közben megcsípte valamilyen rovar; mire fogadta zarándok csapatunkat, már láza is volt, de azért elbeszélgetett kicsit a fáradt utazókkal, s a paptestvéreknél felajánlotta,

Székely Dénes atya

aludjak nála. Az esti kvaterkázás közben csak sikerült meggyőzni, menjen el ügyeletre az akkorra már tenyérnyi piros foltal a lábán, közepén nem túl bizalomgerjesztő sebbel. Arra készült, a 3. napot is valahogy csak túléli, de mégis hallgatott a „frissen” szentelt kollégára a „nyakas székely”, s azt hiszem, alázatból. Csendben elücsörgött az ügyeleten 1,5 órát, kapott pár injekciót és receptet, éjjel ért haza, de reggel 7-kor már misézett, hiába ajánlottam fel, hogy helyettesítem; „ő a plébános, az ő dolga”. Előtte még azért kiült gyóntatni is – biztos, ami biztos, rajta ne múljon. Reggeli után elbúcsúztunk; én reménykedem a viszontlátásban.

Egy kis városnézést követően tovább utaztunk a Gyimesek felé, estére érkez-

tünk meg szállásadóinkhoz. Vegyes érzelmekkel szálltam le a buszról, hogy megismerkedjem Imre atyával, aki a plébánia dombjának alján várt. Az utazás előtt próbáltam felvenni vele a kapcsolatot – mindhiába. A telefont nem veszi fel, vissza nem hív, e-mailre csak egy tömön-dattal válaszol. Hát mire számítsak ezek után? Szinte szótlanul érkeztünk meg a plébániára, nehezen döcögve sétált ez az idős, testes ember. De nem a súlya miatt. Mondják, egy egész nap hordta egymaga a betonnal teletöltött kannákat a templom renoválására fiatalon. Cserben hagyták, jött a rossz idő, muszáj volt folytatni. Bele is roppant a dereka, gerince. De a templom áll.

A finom vacsorához (sült pisztráng a helyi halastóból) került jó bor s illatos pálinka, ez utóbbi a sajátja. Kevés szó esik: érdeklődik, mesél, „sakkor” az is kiderül, 110-en bér málkoznak majd a plébánián, szervezésben van, nem volt ideje, ereje visszahívni.

Másnap hajnali 3 órakor készülődöm, gyalogosan indulunk a somlyói Szűzanyához. Igyekszem halkan lenni, ne riasszam fel az alvókat, de felesleges: a bejárat előtt egy széken ülve vár, az este csomagolt elemőzsiával, üdítővel. Majd később jön, gyalog már nem vállalja (~30 évig járta annak előtt), de felkelt, hogy elköszönjön, s tanácsot adjon: ha ez az első búcsúm ott papként, menjek koncertelni, lesz elég gyóntató. Este ismét finom vacsorával várt (galuskával, igazi sárgás-savanykás házi tejföllel). Beszélgettünk, s ő mesélt a helyről, a helyiekről,

Szilveszter Imre atya

nagy-nagy szeretettel. A régi és új nehézségekről egy keveset, a szépségről és örömeiről többet. Egy kicsit a rendszerről is, kevésbé nagy szeretettel.

Vasárnap délután mentünk misézni, tele volt a templom. Ő gyóntatott alatta, de az áldozásra kijött, s mise végén meglepő dolgot tett: lehordta a híveket. „Itt van 2 pap is, nem gyónnak, s nem áldoznak. E falu népének lelke rá van bízva, így majd együtt mehetnek a pokolba.”

Néhány év, és nyugdíjba vonul. Úgy tervezte, hazaköltözik a szülőfalujába, van ott egy kis háza. De a hidegségiek nem hagyják: „minek menne oda, papbácsi, már senki sem várja ott, nincs rokona. Maradjon itt a faluban”. S tényleg, odahaza nincs senki, a testvére sem ott lakik már. Itt pedig szeretik. Megértem őket.

Hétfőn reggel elköszöntünk, s a Jóisten tudja csak, hogy a búcsú vagy a reggeli hűvösség csalt könnyet a szemembe.

Miklovits Attila atya

Schaferné Baka Ágnes Dulánszky-díjas!

Pécsen június 14-én adták át a hitoktatói életpálya szolgálat elismerésére alapított Dulánszky-díjat. Idén két katekétai munkáját ismerték el a 2013-ban alapított díjjal. Az egyik díjazott kolléganőm, Schaferné Baka Ágnes lett. Mérföldvonal boldogság és öröm van bennünk, és nagyon büszkék vagyunk rá, hogy Szekszárdra került a díj! Boldogság volt ott lenni és vele együtt örülni. Gratulálunk!

Janóné Vali

Szekszárd város büszkesége

Dr. Hegedüs János atya ezüstmiséje a belvárosi templomban

Június 22-én, Úrnapja délutánján különleges ünnepre gyűlt össze a szekszárdi hívó közösség: a belvárosi templomban dr. Hegedüs János plébános atya mutatta be ezüstmiséjét, pappá szentelésének huszonötödik évfordulóján. Városunk szülöttjeként, aki itt kezdte ministránsi szolgálatát, majd innen indult el papi hivatásának útján, méltán lehetünk büszkékre, hogy negyed évszázada szolgálja az Urat és az Egyházat.

Az ünnepi szentmisén jelen volt Bíró László püspök atya, valamint Mayer Mihály püspök atya. Kettejük jelenléte különleges fényt adott a jeles alkalomnak, hiszen mindketten személyesen kötődnek az ünnepelthez és városunkhoz is. A templomot zsúfolásig megtöltötték a hívek, családtagok, barátok és paptársak, akik a nagy nyári meleg ellenére is örömmel érkeztek, hogy együtt adjanak hálát Istennek az elmúlt huszonöt év minden kegyelméért. A szertartást áthatotta az Úrnapja ünnepének méltósága, így a szekszárdi ezüstmise különösen bensőséges és emelkedett alkalommá vált.

A szentmise után a Szent István Házban volt közös agapé, ahol szeretetteljes légkörben folytatódott az ünnepség. A vendégek között ott voltak a családtagok, a helyi barátok, az újjvárosi tár-

saskör sok tagja és számos paptestvér is, akik együtt osztoztak a hála és az öröm érzésében. Dr. Hegedüs János atya papi jubileuma ugyanis egyúttal városunk közösségének közös hálaadása is volt: hálaadás Istennek, aki meghívta őt a papi szolgálatra, és hálaadás azért, hogy Szekszárd szülöttjeként immár huszonöt éve az Úr szőlőjében munkálkodik.

Az ünnep fényében érdemes visszatekinteni János atya életútjára. 1976-ban született Szekszárdon, már gyermekkorában a belvárosi templomban ministrált, innen indult el hivatásának útjára. Mayer Mihály akkori plébános támogatásával az esztergomi ferences gimnáziumban tanult tovább, majd 2000. június 24-én a pécsi székesegyházban Mayer püspök atya szentelte pappá. Első kápláni szolgálatát Dombóváron kezdte, majd Szentlászlón teljesített szolgálatot. 2005 decemberében Tamási plébánosa lett, ahol több mint tizenkét éven át szolgálta a rábízott közösséget. 2017 augusztusától ismét Dombóvár plébánosa, emellett 2008-tól az egyházmegyei bíróság bírójaként, 2012-től bírósági helynök, 2024-től pedig kerületi esperesként is dolgozik.

Papi szolgálata során mindenütt hűséggel, emberséggel és szeretettel végzte feladatait, tanúságot téve Isten közelségéről és az Egyházhhoz való hűségről. Szekszárdi szülöttként a város és közössége mindig különleges helyet

foglalt el életében, ezért is volt különösen meghatározó, hogy ezüstmiséjét szülővárosában, az ismerős falak között, régi ismerősök és barátok körében ünnepelhette.

A szekszárdi ezüstmisést követően június 28-án Dombóváron, jelenlegi szolgálati helyén is bemutatta hálaadó szentmiséjét, ahol szintén sokan köszöntötték. Így városunk fia, aki negyed évszázada az Úr szolgálatában áll, egyszerre lehetett szülővárosa és jelenlegi közössége ünnepségének középpontjában.

Dr. Hegedüs János atya jubileuma nemcsak a személyes hála alkalma, hanem közös ünnep is, amelyben Szekszárd városa méltán fejezte ki büszkeségét és köszönetét papfiáért, aki életével és szolgálatával mindannyiunk számára példát és iránymutatást jelent.

Urunk, hálát adunk Neked dr. Hegedüs János atyáért, hűséges szolgálataért és példájáért. Áldd meg további útját, erősítsd őt szeretettedben, hogy még sokáig vezethesse népedet a hit, a remény és a szeretet útján!

Dr. Horváth E. Írisz

Tamás atya: Pro Urbe díj

Plébánosunk augusztus 20-án Szekszárd városáért, az ott élők közösségéért végzett szolgálata elismeréseként Pro Urbe emléklapoktet vehetett át.

foto: pecsiegyhazmegye.hu

Horváth Károly

Az újvárosi pap, akiről díjat és utcát neveztek el

„Aki hű a kicsinyben, hű a nagyban is.” (Lk 16,10) – Ez az igeverse fejezi ki talán a legjobban Horváth Károly esperesplébános életútját, aki évtizedeken át szolgálta hittel és szeretettel nemcsak egyházközségét, hanem a teljes szekszárdi közösséget. Nevét 2013-tól már egy utca és 2011-től a „Horváth Károly Esperes Díj – a Társaskörért” is őrzi, amely évről évre azoknak jár, akik hozzá hasonlóan önzetlenül dolgoznak a közösségért. Idén e díjat Maros Péter úr kapta.

Horváth Károly atya 1885. április 15-én született Zalaháshágyon. Tanulmányait Zalaegerszegen és Pécsen végezte, majd 1909-ben szentelték pappá. Első szolgálati helyei kisebb települések voltak, de 1915-ben Szekszárdra került, ahol hamarosan megtalálta igazi hivatását. 1923-tól már az Újvárosi Plébánia vezetőjeként, majd 1936-tól esperesplébánosként szolgált Újvárosban, több mint három évtizeden át.

Lelkipásztori munkája mellett aktívan részt vett a város közéletében is. 1936-ban bekerült Szekszárd város képviselőtestületébe, ahol mindig az újvárosi hívek és a közösség érdekeit képviselte. Az ő nevéhez fűződik számos közösségi kezdeményezés és fejlesztés elindítása, amelyek máig meghatározzák a városrész arculatát. Szónoki képességeivel sokakat megszólított, legyen szó városi eseményekről,

közösségi ünnepségekről vagy éppen országos jelentőségű történelmi pillanatokról.

A Szekszárd-Újvárosi Római Katolikus Társaskör élén pedig páratlan közösségi életet teremtett: színdarabokat tanított be, teadélutánokat, bálakat, kulturális előadásokat szervezett, és az ő kezdeményezésére indult el a szüreti felvonulások hagyománya is. Mindközben fáradhatatlanul dolgozott a hívek lelki életének gazdagításán: prédikációi, lelkigyakorlatok, személyes beszélgetései, tanácsai sokaknak adtak erőt, reményt és útmutatást.

Megromlott egészségi állapota miatt 1959-ben vonult nyugalomba. Utolsó éveit Vásárosdombón, unokaöccse,

Hidasi János plébániáján töltötte. 1966. november 30-án, 82 éves korában hunyt el. Végakarata szerint Szekszárd-Újvárosban helyezték örök nyugalomra. Temetésén több száz hívő és sok paptársa vett részt, hogy méltóképpen búcsúzzanak el attól, aki évtizedeken át volt az ő lelki atyjuk és támaszuk. Az egyszerű, de szép fekvésű sír ma is mindig friss virággal díszített – a hívek szeretetének és hálájának örök jeleként.

Horváth Károly élete és szolgálata napjainkban is példát mutat: a hűség, a szeretet és a közösségért végzett fáradhatatlan munka példáját. Amikor a Társaskör minden év augusztus 20-án átadja a róla elnevezett díjat, nemcsak egy névre emlékezünk, hanem arra az örökségre, amelyet ránk hagyott: hogy a hitből fakadó szolgálat képes összetartani és felemelni egy közösséget.

Urunk, Jézus Krisztus, hálát adunk Neked hűséges szolgálóért, Horváth Károly atyáért, aki évtizedeken át vezette közösségünket a hit, a szeretet és a szolgálat útján. Köszönjük, hogy általa erősítettél meg minket a nehéz időkben, és hogy példáján keresztül megtanítottál arra, hogyan lehetünk egyszerre hűségesek a Te országodhoz és a ránk bízott közösséghez. Áldunk Téged a szeretetért, amellyel a családokat segítette, a szavakért, amelyek vigaszt nyújtottak, és a cselekedetekért, amelyekben a Te irgalmad ragyogott fel.

Add, Urunk, hogy az ő emléke ne csak a történelem lapjain, hanem a mi szívünkben is éljen tovább. Segíts minket, hogy példáját követve mi is hűségesen szolgáljunk közösségeinket, családjainkat és minden rászorulókat.

Adj neki, Urunk, örök nyugodalmat országod békéjében, és a Te világosságod fényeskedjék neki mindörökké!

Dr. Horváth E. Írisz

Az andocsi Máriához...

... július 23-án, szerdán 13 órakor indultunk

Izgatottak voltunk, mert tudtuk, hogy vár bennünket a Szűzanya. Sokan hallottunk már a búcsújáró helyről, de legtöbbször látogattunk el oda, ám mindannyian reménnyel és kíváncsisággal a szívünkben készültünk erre a találkozásra.

Velünk tartottak azok, akik nekünk segítettek abban, hogy minél jobban átéljük ezt az élményt: Tamás atya, Attila atya és Kocsis László diakónus. Így biztosak voltunk abban, hogy sok áldást kapunk az úton. Mi hetvenen voltunk a szekszárdi egyházközségből, szekszárdiak és vidékiek egyaránt.

A Szűzanyához vezető úton meg-

gendáról is. Eszerint 1520 körül angyalok hozták el a Dunán át a kegykápolnát Kalocsáról, a csodatévő Mária-szoborral együtt, és tették le a mai helyén. Amikor hozták, megpihentek Csicsón is. Ezen kápolna köré építették a mai bazilikát.

A kalocsaiak is minden évben elzarándokolnak a Szűzanyához, mert ők is magukénak érzik.

A múzeumban megilletődve csodáltuk a Mária-ruhákat. A Szűzanya ruhái nagyon nagy látványosságnak számítanak, de ennél sokkal nagyobb a jelentőségük. A ruhák mind fogadalmi tárgyak, ajándékok. 1747 óta öltöztetik a kegyszobrokat. Sok

álltunk Csicsón, ahol a kápolnában Tamás atya előimádkozásával elmondtuk a loretoi litániát. Itt friss forrásvíz enyhítette szomjunkat a nagy melegben, és így indultunk fel frissülve tovább.

Mikor Andocs előtt megláttuk a Nagyboldogasszony Bazilika tornyát, tudtuk, hogy megérkeztünk. Eszter, az idegenvezető részletesen bemutatta a templomot. Megemlékezett az andocsi kegyhelyet körülvevő le-

népművészeti ruha is van köztük.

A kolostorról tudni kell, hogy jezsuita atyák voltak itt, de Pécs török uralom alóli felszabadulása után elhagyták Andocsot. Ekkor már rendszeres búcsújáró hely volt, 1716-ban pedig ferences atyák vonultak be ide. 1723-ban volt egy nagy tűzvész, de a kápolna sértetlen maradt.

A ma is látható kolostoregyüttest akkor kezdték építeni, és 1745-ben elkészült a Szűzanya kedves, új hajlé-

Sík Sándor

Az andocsi Máriához

Koldusboton, törött mankón
Jövünk Búcsút jární,
Szűzmáriás magyaroknak
Kopott unokái.
Éjfél van a Duna táján,
Magyaroknak éjszakáján
Nincs más ki virrasszon.
Baráttalan, testvértelen,
hozzád ver a veszedelem,
Boldogságos asszony!

Megcsúfolták, megköpködték,
Ami bennünk szép volt,
Kilencfelé hasogatták,
Ami rajtunk épp volt,
Tépett testünk megtaposták,
Ragadozók ragadozzák
Édes-kevesünket,
Koporsónkat faragdálják.
eléd sírjuk, magyar árvák,
A mi keservünket.

Idegenek megnevetik
Drága magyar szónkat,
Idegentől kéregetjük
Kenyerünket, sónkat.
Magyar kezek szántogatnak,
Régi rögön új uraknak,
Néped hegye-völgyén.
Más arat ahol mi vetettünk:
Jövények, szolgák lettünk
Úr-apáink földjén.

Boldogasszony, ezer évig
Édesanyánk voltál,
Eleink ha hozzád sítak,
Hozzájuk hajoltál:
Száz ostorral ostorozzon,
Csak ez egyért,
Boldogasszony,
A jó Krisztust kérd meg:
Négy-víz-parton,
Három hegyen
Mindörökké magyar legyen
A máriás ének.

ka. A templom védőszentje a mennybe felvett Istenanya. Fő búcsúja augusztus 15-e, Nagyboldogasszony napja.

Megcsodáltuk a templom belsejét, ahol régi idők nagyjai is nyugszanak, és amely több történelmi esemény tanúja is volt. A szabadtéri oltár 1979-ben épült meg. Itt sok lélekemelő szentmisét tartanak.

Ezután szentmisén vettünk részt, amit a két atya és a diakónus mutatott be. A könyörgésekben kértük az andocsi Szűz közbenjárását.

A szentmise után mindenkinek jólesett egy kis frissítő: Antal testvérünk által készített lángos és Petrits márcból készült limonádé. Így lélekben és

testben is felfrissülve és megújulva indultunk Karádra, ahol már vártak minket a faluban működő hímszők asszonyai. Méltán világhírű a karádi hímszés, erről mi is meggyőződhetünk. A csodálatos, felújított templom is tartalmazta a hímszett oltárterítőket, miseruhákat.

Jó volt itt is imádkozni, hálát adni, és meghallgatni a kántor gyönyörű orgonajátékát. Végül közösen elénekeltük a Boldogasszony anyánk népének.

Ez a nap mindenkinek sokat adott: információkat, kegyelmet, imádságot, hálát és közösségi élményt, amire majd szívesen emlékezünk vissza.

Bihariné Marika

Urunk Mennybemenetele

Szekszárdi, belvárosi plébániatemplomunk titulusát méltón elegáns festményen örökítette meg 1805-ben, a főoltárképen Schmidt József, kora híres, győri festőművésze.

Abban a pillanatban látjuk Jézust, ahogy tanítványait megáldva a Menny felé emelkedik, angyalok örvendeznek, még a felhő is látszik, amely majd eltakarja a tanítványok szeme elől a Megváltót, keze még áldást adva, de már a hamarosan ajándékba érkező Szentlélekre és az Őt és bennünket is váró Mennyei Atyára mutat, Jézus három ujja a mi figyelmünket is felhívja a Szentháromság követésére, titkainak tiszteltére és örömeiben való bátrabb részesedésre: szentségben és igazságban.

A húsvét utáni 40. napon bekövetkezett rendkívüli eseményt, mely csütörtöki napon történt, s ekként Áldozócsütörtök néven is ismert, a következő vasárnapon ünnepli egyházunk, s ez idén június 1-jére esett. Templomunk dedikációjához kapcsolódva évtizedek óta rendszeresen imádkozunk. A megkedvelt imanapot Farkas Béla plébános úr vezette be, amikor első ízben érkezett meg hozzánk a Fatimai Szűzanya vándorszobra, majd a Remetei Búcsúnaphoz kapcsolódtunk a belvárosi

templomban is a közösségek által vezetett imákkal.

A mai templomi búcsúnapon, Urunk Mennybemenetele ünnepén, a közösségek elvállalták, hogy a kitett Oltáriszentség, azaz az Élő Jézus előtt, egymást fél óránként váltva, de 10 perc teljes csendet tartva, engesztelő és dicsőítő imákkal köszöntjük a Világ Királyát.

Akik a teljes délutánt itt tudták tölteni és azok is, akik egy-két közösség imádkozásában vettek részt vagy csak betérő turistaként kicsit figyeltek, érezhették az áhítatot, az Élő Jézus iránti imádatunkat, feltétel nélküli odaadásunkat, leborulásunkat, tiszteletünket, viszont-szeretetünket. Csodálatos imákat választottak a testvérek! Ősi zsoltár-részleteket, hagyományos és karizmatikus fohászokat, kérdés – felelet és spontán imákat. Különösen szépen hangzottak az énekek, a gitárszó, és megható ritmust adott a délutánnak a valóban betartott szilencium. A szent csendben az Úr szólt hozzánk, mindenkinek. Figyelme, gyógyítása, irgalma, gondoskodása, humora, egy szóval: szeretete felülmúlhatatlan! Az Oltáriszentség előtt megújulva vártuk az ünnepi szentmisét, mely koronát tett az együtt

töltött, emelkedett lelki óráinkra. Az imadélután is és a szentmise is ezen az ünnepnapon teljes búcsúval (indulgentia) járt. Ennek feltételei: kegyelmi állapot, szentgyónás, szentáldozás, imádkozás a pápa szándékára, a búcsú (magunkért vagy elhunytért) elnyerésének szándéka, mentesség a legkisebb bűnhöz való ragaszkodástól is, búcsúi cselekedet (pl. Oltáriszentség-imádás, rózsafüzér imádkozás, szentírásolvasás, irgalmassági tett).

Köszönet Tamás atyának és Attila atyának, akik ezt lehetővé tették, a híveknek, a közösségeknek az aktív részvételért, a templomba betérőknek és mindenkinek, aki bármivel hozzájárult e kegyelemteljes délutánhoz a jubileumi szentévben. Hála Béla atyának a Mennyből és leginkább a Mennybe felment, de az Oltáriszentségben mégis örökre velünk maradt, Drága Jézus Urunknak!

Idén az Első Szeretet Karizmatikus Közösség volt a szervező, úgy értesültünk, hogy jövőre pedig a Cursilló Női Csoportja vállalja ezt a megtisztelő feladatot.

Szekszárd, 2025. június 1.

Lejegyezte: Dr. Blaskovich Marietta, résztvevő

Imáik által hordozzák a reményt az édesanyák

A Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közösségének országos találkozóját 2025. augusztus 23-án tartották Budapesten, a gazdagréti Szent Angyalok-templomban.

A lelkinapon az ország különböző részein működő Szent Mónika közösségek tagjaiból közel ezer fő vett részt. Szekszárdról és a környező plébániákról is több csoport érkezett a rendezvényre. A nap mottója az idei szentévhez kapcsolódva:

Tartsunk ki rendíthetetlenül reménységünk megvallásában, mert hűséges az, aki az ígéretet tette! (Zsid 10, 23).

Az örömdetes rózsafüzér titkainak átmélkedésével és a Keresztény Édesanyák litániájának elimádkozásával kezdődött az imnap, majd a templom történetéről hallhattunk előadást.

A délelőtti folyamán az anyaság egy új szentjéről, Szent Jankáról - Gianna Beretta Molla -, olasz orvos édesanyáról hallhattunk előadást, aki 1962-ben feláldozta életét negyedik gyermeke megszületéséért. Ma, amikor az élet tisztelete meggyengült a világban, és megkérdőjelezzük az élet értékét, Szent Janka az, aki feleségként, édesanyaként, orvosként is az élet feltétlen tiszteletét hirdeti. „Az Élet Szent” címmel kiállítást is láthattunk az életéről.

A 11 órakor kezdődött szentmisét dr. Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be, aki homíliáját egy hivatalban megtörtént esettel kezdte; Foglalkozása csak egy anya? címmel. A történet az egész hallgatóságot megvidámította. Majd ezután feltette a kérdést: „Miért választottuk Szent Mónikát példaképül? Mert voltak kihívások az ő életében is, ezért kérhetjük az ő segítségét nehéz helyzetekben. Mindenki hibázik, a szentek sem voltak tökéletesek, de tudtak újrakezdeni, bűnbánatot tartani és nekilendülni annak a feladatnak, ami előttük állt.”

Majd azzal folytatta, hogy a remény évét éljük, ehhez kapcsolódóan szent

édesanyák példájából merített reményforrásokat az édesanyák számára. Hét reményforrást mutatott be és ajánlott a mai anyáknak követésre:

1. A KITARTÓ IMA MINDIG MEGHALLGATÁSRA TALÁL, soha nem vész kárba. A kitartó imához jó példakép az édesanyák számára **Szent Mónika**.
Ima: *Uram engedd, hogy kitartóan imádkozzam gyermekeimért, és soha ne veszítsem el a reményt!*
2. A MINDENNAPOK HŰSÉGE SZENTTÉ TESZ. Ehhez gróf Coreth Mária, Boldog Batthyány-Strattmann László felesége példáját említette, akinek életét átszötte a szeretet, a türelem és az Istenbe vetett bizalom. Őt nem a rendkívüli tettek, hanem a hűséggel végzett hétköznapi helytállás tették példaképpé az anyák számára.
Ima: *Uram, taníts meg arra, hogy a kis dolgokban való hűség szentté formáljon!*
3. A NEVELÉS GYÜMÖLCSE TÚLMUTAT SAJÁT ÉLETÜNKÖN. A szeretettel végzett nevelés hatása túlmutat rajtunk. Példaként **Szent Anna**, Szűz Mária édesanyja áll előttünk, aki nevelésével előkészítette Máriát arra, hogy kimondja az örök igent Istennek. Ez a remény minden édesanya számára, hogy a szeretettel végzett nevelés túlmutat rajtunk.
Ima: *Uram, áldd meg gyermekemet, hogy mindig akaratodat kövesse!*
4. AZ ÉDESANYAI ÁLDOZAT ÖRÖKKÉ GYÜMÖLCSÖZŐ. Ehhez Lisieux-i Kis Szent Teréz édesanyja, **Szent Zélie Martin** legyen példaként előttünk,

aki rövid földi élete ellenére is mély nyomot hagyott gyermekei életében. Szeretete és hite olyan otthont teremtett, melyben a szentség természetes közeg volt. Nincs felesleges áldozat, nincs hiábavaló fáradtság!

Ima: *Jézusom add, hogy áldozataim örök gyümölcsöt hozzanak gyermekeim életében!*

5. ISTEN A LEHETETLENT IS LEHETÉSGESSÉ TESZI. Ezt a reményforrást Keresztelő Szent János édesanyján, **Szent Erzsébeten** keresztül szemléljük. Idős korában tapasztalta meg az anyaság csodáját. Erzsébet története azt mutatja meg, hogy Isten előtt nincs lehetetlen. Amikor már minden reménytelennek látszik, Isten akkor is képes új életet fakasztani.
Ima: *Uram, én bízom Benned akkor is, ha mindez emberileg lehetetlennek tűnik!*
6. MÁRIA ANYAI OLTALMA MINDIG VELÜNK VAN. A Szűzanya mindent fel tud használni és mindent kegyelemmé tud alakítani. Ő minden édesanya számára közeli társnő. Ma is biztosak lehetünk benne, ha Mária közbenjárását kérjük, Isten mindig megsegít. Mária oltalma biztonság és vigasz, ezért ha őrá bízunk gyermekeinket, biztos kezekben tudhatjuk őket.
Ima: *Mária, Isten Anyja, oltalmazd gyermekeimet, és taníts meg engem igent mondani Isten akaratára!*
7. AZ EGYHÁZ KÖZÖSSÉGE HORDOZ ÉS ERŐSÍT MINKET. Isten sosem hagy egyedül minket, sem a nehézségekben, sem az örömeinkben. A **szent édesanyák** sohasem magányos hősök voltak. Imáikat és küzdelmeiket mindig az Egyház nagy közösségében élték meg. És ez ma is igaz, amikor egy édesanya imádkozik, nincs egyedül. Megtapasztaljuk ezt a Szent Mónika Közösségben is. A Közösség hordozza, támogatja és együtt viszi kéréseinket Isten elé.

Ima: *Uram, köszönöm, hogy az Egyházban sosem vagyok egyedül!*

Ez a hét forrás legyen erő és remény minden édesanya számára!

Délután **dr. Kovács Zoltán mariológus atya** Máriáról mint a Reménység Anyjáról tanított.

„Mi a remény? Isteni erény, ami a jövőre irányítja a figyelmet. A kánai menyegzőn Mária nem tudja, hogyan fog segíteni a Fia, de itt is a Jézusba vetett bizalomra tanít: Tegyetek meg mindent, amint mond!”

A kálvárián Mária valós fájdalmat élt át. Ha nagyszombaton a szentsír előtt térdelünk, Mária itt is a reményről tanít minket. Ebben a mélységben érti meg minden idők anyáinak fájdalmát,

gyászát, veszteségét és könnyeit. Ezért tud közbenjárója lenni minden szenvedőnek és reményforrása, mert Fia a húsvét győztese. Nem a nagypéntké az utolsó szó, utána a húsvét következik! A reményben benne van az, hogy bármi történik, Isten kezében vagyunk.

A következő előadó, **Medgyesi Zsuzsa** tanúságtételéből megtudtuk, hogy a gazdagréti Szent Angyalok-templom Szent Pió-kápolnájában több mint hét éve 24 órás szentségimádást tartanak. A világban zajló szellemi harc ellen az örökimádás a leghathatósabb erő.

A nap végén **Kürtösi Krisztián atya**, az országos Szent Mónika Közösség lelki vezetője a szentségimádás elméldésében ezt mondta: „Itt megtaláljuk a békét, mert az Eucharisztia a remény

és a béke szentsége. A jövő Krisztus kezében van, ő minden sebet be tud gyógyítani. Az Eucharisztia a béke forrása. Krisztus velünk van, és békét ad nekünk. Mónika nem látta rögtön imáinak a gyümölcsét. Ez a kitartás minden édesanya gyümölcse. Ti szüntelenül imádkoztok a családokért. Aki imádkozik, a világ kormányát tartja kezében. Szükségünk van Jézusra, aki táplál minket. Az áldást magunkkal visszük, és kérjük közbenjárását gyermekeinkért, családjainkért, hogy átragyogjon rajtunk az Eucharisztia fénye.” Az országos találkozó szentségi áldással zárult.

Vereckiné Rajkai Piroska,
a Szent Mónika Közösség világi elnöke

Szentségben és igazságban

Első Szeretet Karizmatikus Közösségünk augusztus 30-án tartotta a hagyományossá vált dicsőítő napját, harmadik alkalommal Remetén. Találkozásunk mottója: „Áldjátok, emberek fia, az Urat, dicsőítétek és magasztaljátok mindörökké!” (Dániel 3,23)

A lelki összejövetelt és a szentmisét a békéért és a teremtésvédelemért ajánlottuk a remetei Madonna közbenjárását kérve!

A gyülekezés alatt elkezdtek imádkozni az örömdetes rózsafüzért. Ez a csodálatos ima és a halkán szóló zene, Römer Károly pécsi és Márton Gábor budapesti zenészek jóvoltából, megalapozta lelki ráhangolódásunkat az imanapra.

László Péter diakónus tanítása a teremtésvédelemről sok érdekes ismeretet adott.

Az egész napos fáradhatatlan zenés dicsőítés, a megtapasztalt, sugárzó szeretet és béke megérintette lelkünket!

A délutáni programok előtt ebédszünetet tartottunk. A lelkitestvérek által készített sok finomság táplálta testünket is. Nagy örömeinkre az időjárásban is imameghallgatás történt, mert az agapét a szabadban tarthattuk, ugyanis ezen idő alatt nem esett az eső!

Bihari Marikától, aki a Remete Kápolnáért Alapítvány Kuratóriumának elnöke, nagyon értékes beszámolót hallottunk a Remete történetéről! Marika és férje példásan és nagy szeretettel tevékenykedik a Remete-kápolna hagyományainak fellendítésében is!

A szentségimádás, Urunkkal való találkozás, a zene, valamint a dicsőítő imák mélyen megérintették szívünket, lelkünket!

A szentmisét Valentin atya, hógyszí plébános celebrálta, Attila káplán atyával és Kocsis Laci decsi diakónussal együtt! Az atya prédikációjának a magva az alázatosság volt. Az alázatosság nem más, mint Istentől való teljes függésünk elismerése, amely isteni erény! A két szín alatti áldozás ezt még jobban alátámasztotta a személyes találkozásban!

Kálóczi Andrea friss élményeiről számolt be az El Camiónon eltöltött 1 hónapos útjáról, amelyet nagy érdeklődéssel hallgattunk.

A csodálatos napunk egyik nagy ajándéka volt a közbenjáró ima. Nyolc testvérünk imádkozott értünk, amely valóban bearanyozta az ezen a szent helyen töltött napunkat. Végül az élményeink megosztásával fejeződött be a szívvel-lelket melegengető találkozás.

Elsősorban hála és köszönet a Jóistennek, valamint drága Égi Édesanyánknak és az önzetlen, szeretetteljes szervezőknek. Köszönet a Pécsről és máshonnan is érkező testvéreknek! Sokáig élünk ezekből a felejthetetlen élményekből.

Nagy adomány és kincs nekünk Remete, és az is, hogy a nyári hónapokban szombatoként itt van a szentmise. Bár csak sokkal többen vehetnének részt rajta! Megtapasztalhatnánk Égi Édesanyánk közbenjáró szeretetét, amely lelki békét, megnyugvást és megelégedettséget ad ebben az énközpontú, önző, elanyagiasodott világban.

Milyen jó lenne, ha a szép számmal működő más lelki közösségek is élnének ezzel a nagyszerű lehetőséggel, imanapok és összejövetelek megtartásával a Remete-kápolnában!

Dr. Vejkeyné Sudár Sarolta közösségi tag

||||| Hittanosainkkal történt |||||

Kalandozó csoportunk

Májusban a 18 fővel vett részt a máriagyúdi gyalogos zarándoklaton.

Lelki nap a Remetén

Egy családós napot töltöttünk a Remetén, ahol lelki és sportprogramok mellett madárodúkat is készítettünk.

Szent László napi megemlékezés

Szent Erzsébet Rózsakert megszentelése és piknik a Remetén

A Magyar Zarándokút Esztergomtól Mariagyúdig tartó útszakasz 426 km-en át, mely több települést érint. 2011-ben alapították az érintett önkormányzatok és a Magyar Zarándokút Egyesület a Magyar Zarándokút Önkormányzati Társulást, melynek Szekszárd is részévé vált, jómagam vagyok a város delegáltja.

A zarándokút jelzése: sárga nyíl kettős kereszttel, megtalálható a többi túraútvonal jelzése mellett, ahol áthalad a zarándokút. Érinti a templomunkat is, és a Munkácsy utcán halad felfelé, majd a Bródy utca tetején található autóbusz körforgalom mellett érkezünk

meg a Szent Erzsébet Rózsakerthez. Így a rózsakert Magyar Zarándokút része lett.

A Szent Erzsébet Rózsakert az önkormányzat és az Alisca Terra Kft. segítségével valósult meg pályázati lehetőséggel, a terveim alapján.

Az átadó ünnepségre június 27-én került sor, ahol városunk polgármestere, Berlinger Attila emlékezett meg Szent Lászlóról. A rózsakertet Petkó Tamás plébános atya szentelte meg László Péter és Priskin Zsolt diakónusokkal közösen. A program során fellépett a Mondschein kórus, és a város hittanos gyermekeinek kórusa énekelt Rendásné Ujlaki Zsuzsanna hitoktató gitáros kíséretével.

A program családós piknikkel folytatódott a Remete-kápolna kertjében. Bihari-Nagy Mária tartott előadást a kápolna történetéről. Forenszki Róbert és Zsemberi Andrea gitáros, énekes előadása szólt folyamatosan a program ideje alatt.

21 órakor a belvárosi templom Szent László harangjával együtt, mi pedig ott, a Remete-kápolnában kézi harangozással együtt köszöntöttük városunk védőszentjét. A harangot a jelenlévő családok egymás után húzták meg.

Búcsú a Kórházkápolnánál

Szent János és Pál-kápolna búcsús miséjét Bíró László püspök atya celebrálta Tamás atyával és Attila atyával közösen

Gyönyörű szabadtéri szentmise volt! Köszönjük szépen a Babits Mihály Kulturális Központ segítségét a szervezésben, a helyszín előkészítésében, hangosításában!

Köszönet a népviseletben érkezett Szekszárdi Újvárosi Római Katolikus Társaskörnek, hogy jelenlétükkel gazdagították az eseményt.

Köszönjük Zalánnak a ministrálást, aki iskolai évváró és ballagás után szolgált a szabadtéri oltárnál!

Köszönjük a gitáros és énekes kíséretet Zsuzsinak és Mónikának, és Patriknak, hogy velünk együtt énekelt!

Köszönjük szépen Bercinek a harangozást!

Hittantábor Szálkán – Két hét, két turnusban

Mozgalmas, élménydús, barátságokkal teli, lelki élményekben gazdag 2x5 napot éltünk át. Témánk a hét szentség volt, amelyekhez az adott napon minden program kapcsolódott.

Minden szentség boldogságot is hoz nekünk, boldogok vagyunk, táncolunk örömeinkben Hacska Mónikával, az Iberican tánccsoport vezetőjével, aki egy igaz történeten alapuló film zenéjére tanított koreográfiát nekünk.

A szálkai közösségi házban megtekintettük Decsi-Kiss János alkotásait is, melyek nagyon sok hitbéli üzenettel bírnak.

A szálkai templomban padlóképet készítettünk és a szentségekről énekeltünk. Ez minden nap része volt a programjainknak. Kolléganőm, Rendásné Ujlaki Zsuzsanna pedig gitáron kísérte az énekünket.

Magvakból, termésekből képeket alkottunk a szentségekről. Harkai Judit Ágnes kolléganőm segített nekünk ebben és a többi kézműves programon is. Árva Sándor terepjárókkal juttatta el táborozóinkat Grábócra, ahol a szerb-ortodox templom mellett a katolikus templomot is megtekintettük.

A finom ebédet minden nap a Noresa étteremben fogyasztottuk. Külön köszönet a különféle ételérzékeny gyermek menüjéért is! Köszönöm Norbert Sipos szakértelmét, kedvességét, kollégái figyelmességét.

Dr. Fusz György szobrászművész megtanította, miként is lehet pirogránitból kelyhet, kenyeret alkotni, és az Oltáriszentséget megjeleníteni.

A szekszárdi kórház Egészségfejlesztési Irodájának 3 kollégája Vajdáné Éberhardt Anett vezetésével okosító foglalkozásokat tartottak a szálkai közösségi házban, amit a gyerekek legszívesebben abba se hagytak volna.

Erdei futóverseny és akadálypálya is színesítette a programot a horgásztó partján és az erdőben, ahol minden gyermek kincskeresésben vett részt, és mindenki talált is valami szép, szívhez szólót: a rózsafüzereinket.

Fákat és levendulát ültettünk a plébánia kertjében László Péter kollégám vezetésével.

Kenyeret sütöttünk, amiben szó szerint minden gyermek keze munkája benne volt. Felszeletelés előtt László Péter diakónus mindegyik kenyeret meg is áldotta.

Ami nem maradhatott el: az akadálypálya, a játszótér, a kötélhúzás, a petanque – és velünk volt foglalkozást vezetni Pappert József, aki egy rangos országos petanque verseny 3. helyezettje –, a számháború, a szappanbuborékok, a labda, a kugli, a jégkrém + kétszer szülők leptek meg minket a táborban jégkrémmel.

Döbrösy Szabolcs tájegységi fővadász tartott lenyűgöző, minden szemet és figyelmet odaszegező előadást a tűzrakás szabályairól, a tűzről (bérmálás kapcsolata!) és a galambokról.

László Péter diakónus megáldotta a rózsafüzereinket, a szentségekkel kapcsolatos medálokat, gyertyákat, szentképeket.

Az első héten Attila atya volt a vendégünk, aki a pap-ság szentségéről beszélt, és bármit lehetett tőle kérdezni. A második héten Tamás atya látogatott el hozzánk.

Második héten Forenszki Róbert is vendégünk volt. Ő írta a „Himnusz a békéért” című dalt, amit meg is tanított nekünk. A békéért szóló üzeneteinket lapokra írtuk, majd ezeket lufikra kötöttük.

A pénteki napon Gerjenbe utaztunk egy motoros rockfesztiválra, ahol felléptünk Forenszki Róberttel és a békedallal, amely alatt magasba engedték az üzeneteinkkel ellátott lufijainkat.

A tábor a vasárnapi családos szentmisével zárult mindkét héten, ahol ezt követően Attila atya és Tamás atya megáldotta a családok autóját is.

Minden nap autóbusszal utaztunk oda s vissza. Hatalmas köszönet az autóbuszvezetőknek a gyerekek iránti figyelemért, kedvességért, az udvarias és előzékeny magatartásért!

Köszönet Szálkának a befogadásért!

Köszönet a szülőknek a támogatásért, és hogy ránk bízta féltett kincseiket!

40 gyermekkel telt ez a két csodás hét.

Janó Attiláné Vali

A Szent József Katolikus Iskolaközpont hírei

Visszatekintés a Szent József Katolikus Általános Iskola eseményeire

A tanév utolsó hónapjait sok program, rendezvény színesítette.

Április végén a hetedikesek a Nemzeti Emlékhelyek Program keretében a siklósi várba látogatottak, ahol fegyvertörténeti interaktív múzeumi órán vehettek részt.

Május 30-án a Szent Mór Katolikus Iskolaközpontban gyűltek össze az egyházmegyében dolgozó pedagógu-

sok, ahol műsorral és előadással köszöntötték bennünket pedagógusnap alkalmából.

Június 4-én, a nemzeti összetartozás napján megemlékeztünk a trianoni békediktátumról. Osztályonként annyi elcsatolt település nevét akasztották fel a diákok egy fára, amennyi az osztálylétszám.

A tantestület javaslata alapján a kiemelkedő versenyeredménnyel vagy kulturális és/vagy sporteredménnyel rendelkező diákjaink jutalomkiránduláson vettek részt a pécsi Mecsextrem Parkban, ahol izgalmas és szórakoztató élmények várták őket.

A Lázár Ervin Program keretében a negyedikesek és az ötödikesek jártak Kaposváron, a Csiky Gergely Színházban, ahol a Bors néni kalandjai című zenés gyermekelőadást nézték meg.

A tanévet az évvárót követően a bizonyítványosztás, majd ezt követően a nyolcadikosok ballagása zárta.

A 2024-25-ös tanév ballagó diákjai

Ülő sor balról jobbra: Bertáné Hargitai Margaréta (volt osztályfőnök), Petkó Tamás atya, Szavári Attila (főigazgató), Kovács Zoltán (osztályfőnök)
1. sor: Bódai Krisztián, Muth Sára, Boros Dóra, Illyés Lídia, Rupa Csillagvirág, Kolompár Scarlett, Riba Barnabás
2. sor: Rikker Gergő, Pfaff Tibor, Galó Balázs, Nagy Sebestyén, Magyar Milán, Petek Botond

A 2025-26-os tanév előkészítését a tanári kar a technikai dolgozókkal és az óvoda dolgozóival együtt egy csapatépítő kirándulással kezdte. A csapat az Erdélyi Szigethegységben, Pádison töltött el pár napot. Rövid városnézésen is részt vettünk Nagyszalontán és Nagyváradon.

Augusztus végén az elsősök gólyatáborba érkeztek az iskolába. Augusztus utolsó vasárnapján a reggeli szentmise után tartottuk az évnitó ünnepséget, melynek keretében a szülők felkötötték az első osztályos tanulók nyakába az iskola nyakkendőjét, fogadalmat tettek, utána pedig a diákok is elmondták a fogadalom szövegét, végül átvették az ötödikesektől az imakönyveket és a Bibliát.

1. osztályosaink:

Osztályfőnök:

Bakonyi Györgyné

Osztályfőnök-helyettes:

Bálintné Szászi Veronika

Bányai Levente, Bozsér Fruzsina, Dinnyés Diána, Dinnyés Dorina, Eigner Tamás, Fehér Lilien, Gál Zsófia, Gergely Dávid, Greinfenstein Kamilla, Hanol Ádám, Hargitai Domán, Horváth Liza Janka, Józsa Levente, Kovács Anna Flóra, Merk Róbert, Óvári Fanni, Palkó Bulcsú, Radó Alexandra Katalin, Schubert Viktória, Somogyi Ármin

Akikre büszkék vagyunk

Legkiemelkedőbb versenyeredményeink a 2024-25-ös tanévben

IRODALMI ÉS SZAVALÓVERSENYEK

A Szekszárdi Garay János Gimnázium Garay Kreatív Íróműhelye kihívása, különdíj: Nagy András, Nagy Szintia (7. osztály)

Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny Dél-Dunántúli fordulója, 3. helyezés, a csapat tagjai: Lengyel Luca, Tallér Konstantin, Dudás Gergő és Hargitai Zalán (6. osztály)

Baka István Városi Irodalmi és Művészeti Verseny, 1. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály)

XXVI. Versmondó verseny - Kárpát-medencei Magyarok Baráti Társasága, 1. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály), különdíj: Nagy Johanna (6. osztály)

XIII. Dsida Jenő Versmondó Verseny

1. helyezés: Troszt Dániel (2. osztály), Bozsér Regina (4. osztály), Hargitai Zalán (6. osztály), Szloboda Botond (7. osztály), Kolompár Scarlett (8. osztály)

3. helyezés: Szabadi Dávid (5. osztály), Rupa Adriána (6. osztály), Nagy András (7. osztály) 2. helyezés: Koller Zselyke (6. osztály),

3. helyezés Nagy Johanna (6. osztály), 3. helyezés: Kolompár Scarlett (8. osztály)

Országos Mészöly Miklós Vers- és Prózamondó verseny: 3. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály)

Hollós László Természetismereti Versmondó Verseny, 1. helyezés: Troszt Dániel (2. osztály), Bozsér Regina (4. osztály), Nagy Johanna (6. osztály)

XVI. Tolnai Versmondó Fesztivál különdíja: Puskás Krisztián (4. osztály)

PTE Illyés Gyula Gyakorló Általános Iskola játékos nyelvi vetélkedője, 3. helyezés, a csapat tagjai: Szabó Vanda

(5. osztály), Hargitai Zalán (6. osztály), Priskin Panna (7. osztály) és Boros Dóra (8. osztály)

a Gyakorló Általános Iskolában rendezett megyei szépíró verseny, 2. helyezés: Vas Zsófia (6. osztály) AMAPED, Ausztriai Magyar Pedagógusok Egyesülete által meghirdetett online szavalóverseny, 1. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály), Koller Zselyke (6. osztály)

IDEGENNYELVI VERSENYEK

Térségi német vers-és prózamondó verseny, 3. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály)

19. országos német vers- és prózamondó verseny, irodalmi német (Hochdeutsch) kategóriában, 10. helyezés: Bozsér Regina (4. osztály)

I. Béla Gimnázium Angol szépkiejtési verseny, különdíj: Tesinszki Aliz (6. osztály)

Járási tanulmányi verseny angol nyelvből: 3. helyezés: Molnár Virág (6. osztály)

Idegennyelvű Szépolvasó Verseny, angol: 1. helyezett: Molnár Virág (6. osztály), 2. helyezett: Balogh Anikó (5. osztály), 3. helyezett: Nagy András (7. osztály), különdíj: Tesinszki Aliz (6. osztály), német nyelvből: 1. helyezett: Nagy András, 2. helyezett: Balogh Anikó (5. osztály), 3. helyezett: Hargitai Zalán (6. osztály), különdíj: Nagy Ádám (5. osztály)

Idegennyelvű Szépíró Verseny: német: 1. helyezés: Kadosa-Hajnovits Endre (2. osztály), Schubert Simon (3. osztály), Takács Jázmin (4. osztály) 2. helyezés: Kaszás Borbála (2. osztály), Horváth Arabella (3. osztály), Ádám Vivien (4. osztály), 3. helyezés: Petróczi Emma (2. osztály), Bozsér György (3. osztály), Siklósi Hanna (4. osztály)

TÖRTÉNELEM VERSENYEK

Otthonunk, Szekszárd! játékos városismereti vetélkedő, 1. helyezés, a csapat tagjai: Boros Dóra, Illyés Lília, Kolompár Scarlett (8. osztály)

Hunyadiak kora, I. Béla Gimnázium történelemi vetélkedője, 2. helyezés, a csapat tagjai: Lengyel Luca, Tallér Konstantin (6.osztály), Szloboda Botond (7. osztály)

Járási Tanulmányi Verseny, humán tudáspróba, 1. helyezés: Lengyel Luca (6. osztály)

FÖLDRAJZ VERSENY

Bükki Nemzeti Park vetélkedője, 7-8. osztályos kategória, 2. helyezés: János Zsolt, Jaszenovics Ben-ce, Szloboda Botond (7. osztály)

MATEMATIKA, ROBOTIKA VERSENYEK

Játékos logikai matematika verseny, 3. helyezés, a csapat tagjai: Csordás Benedek, Lengyel Luca, Takács Péter (6. osztály)

Járási Tanulmányi Verseny matematikából, 2. helyezés: Lengyel Luca (6. osztály)

Országos Méh-Ész Logikai online robotika verseny 3. helyezés Kovács Fabrició (4. osztály)

SPORTVERSENY

Sakk diákolimpia, megyei forduló: abszolút győztes: Posta Kata Lujza (4. osztály)

HITTAN VERSENY

Bibliaismereti vetélkedő: 1. helyezés: Nagy Petra - Szabó Vanda (5.osztály), 2. helyezés: Koller Zselyke – Nagy Johanna (6.osztály) holtversenyben Hargitai Zsolt – Tallér Konstantin (6.osztály), 3. helyezés: Nagy Ádám – Szabadi Dávid (5.osztály), Priskin Luca – Takács Anna (5.osztály)

A Szent Rita óvoda hírei

A tavasz idén is, mint minden évben, számtalan eseményt tartogattott óvodásaink számára.

Áprilisban két ízben is találkozhattunk madarakkal. Április 4-én egy solymász látogatott el hozzánk, aki az udvaron tartott bemutató végén a kutyáit is behozta közénk. 10-én pedig a földesi madársuli madarása kápráztatta el a gyerekeket interaktív, élő madár (sólyom, papagáj, bagoly) bemutatóval. Április 7-én, egy középsős csoportos szülő jóvoltából „Lego bácsi” jött el az óvodánkba. A tornaszobát átvarázsolta legóbirodalommal, és a három csoport felváltva vehette azt birtokba.

A hónap csúcspontja a húsvétváró ünnepségünk volt, melyet nagyszerdán tartottunk a szokásos fészéképítéssel, tojás-

kereséssel. De nem maradhatott el a közös verselés és éneklés sem. Az ebédet szépen, ünnepi terítéssel feldíszített asztalok mellett fogyasztottuk el.

A következő hónap, május szintén igen tartalmas, mozgalmas volt sok ünneppel és eseménnyel. Az első ilyen alkalomra, anyák napjára május 5-én került sor. Az idei ünnepelés rendhagyó volt, mivel ebben az évben nem ünnepséget szerveztünk, hanem ahogy apák napján az édesapákat, nagy-

papákat, úgy most az édesanyákat, nagymamákat is közös játékokra invitáltuk, akik nagyon nagy érdeklődéssel, örömmel vettek részt ezen az alkalmon. A közös játékon túl tízóraival (szendvics, tea, kávé) is megkínáltuk őket, illetve ahogy apák napján, most is kialakítottunk számukra egy fotósarkot.

A gyereknaphoz, amit 22-én tartottunk, több program is kapcsolódott. Május 19-én, egy kiscsoportos szülőnek kö-

szönhetően, körhintázni mentünk. Másnap délelőtt egy mesemondó érkezett hozzánk, aki megzenésített verseket adott elő, bevonva azokat a gyerekeket is. 21-én a „Pinokkió” című előadás részesei lehettünk. 22-én védőszentünk, Szent Rita ünnepén tartottuk szokásos gyermeknapjaink forgószínpados játékszínházunkat, melynek egyik állomása ugrálóvár volt. Reggeli tornával kezdtük, és az ebédnél jégkrémezéssel zártuk a gyereknapunkat.

Május 27-én nagycsoportosaink és a középsősök Pécsre kirándultak, ahol az egyházmegye jóvoltából múzeumpedagógiai foglalkozáson vettek részt, majd meglátogatták a pécsi

állatkertet. Hazafelé Kakasdon fagyizással zárták ezt a szép napot.

Május 28-án, a kihívás napja alkalmából zenés reggeli tornán vettünk részt az udvaron, majd a tízórai után mindenki járműre pattant, ki az otthonról hozott saját motorjára, biciklijére, ki az óvodaira, és kinn az utcán

versenyeket szerveztünk nekik.

Május 29-én tartottuk évzárónkat. Az óvoda udvarán tartottuk a műsort és az azt követő szentmisét is, amelyen nem csak hálát adtunk az elmúlt nevelési évről, de Szent Ritáról, óvodánk védőszentjéről is megemlékeztünk, kérve az ő közbenjárását értünk. Ez alkalomból minden kisgyerek, aki rajzpályázaton vett részt az év folyamán, kis ajándékot kapott.

Bár a nevelési évünk véget ért, egy fontos esemény még váratott magára, nagycsoportosaink ballagása. Erre június 13-án került sor, amikor 22 kisgyermekünk köszönt el tőlünk és vett búcsút az óvodás élettől. Igyekeztünk minél szebbé, emlékezetesebbé tenni számukra ezt a napot.

A nyár folyamán törekedtünk úgy megszervezni azoknak a gyermekeknek a mindennapjait, akik július végéig velünk voltak, hogy a nagy meleg ellenére minél szebben, élményekben, játékokban gazdagabban teljenek az itt töltött napjaik.

A nyári szünet után újult erővel, lelkesedéssel, ötletekkel, várakozásokkal, és töretlen szeretettel kezdtük meg az új nevelési évünket.

ŐCSÉNY

Amikor a szentekről is emlékeztünk...

Szent Flórián, Szent Kristóf és Szent István napi események Őcsényben

Május 4. Szent Flórián napja. Őcsény község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete valaha szép, mozgalmas kort élt. Erről tanúskodnak a falon látható oklevelek. Az Egyesület 1995-ben ünnepelte 100. évfordulóját, ennek alkalmából készült a Szent Flórián-zászló, melyet Farkas Béla plébános atya szentelt meg.

Mivel az egyesület sajnos időközben feloszlott, 2025. május 04-én, 30 évre rá, Szent Flórián napján a volt tűzoltók a felszentelt zászlót az Őcsényi katolikus templom gondozására bízta.

Szent Flórián magas rangú katonatiszti családból származott, és maga is a császári hadsereg tisztje lett. A 3. század második felében szolgált, s mint sok más katona, ő is keresztény lett.

Diocletianus császár alatt, 303-ban ismét kitört az egyházüldözés. Amikor Flórián megtudta, hogy elfogtak 40 keresztényt, útra kelt,

hogy amiben csak tud, segítségükre legyen a foglyoknak. Mielőtt még betért volna a városba, önként feltárta keresztény voltát. Elfogták, és Aquilinus bíró elé vitték, aki megbotoztatta, és arra ítélte, hogy nyakában kővel vessék a folyóba. Az ítéletet 304. május 04-én hajtották végre: az Enns hídjáról taszították le Flóriánt. Holttestét egy Valéria nevű özvegy kiemelte a vízből, és eltemette, a sír fölé később templomot építettek, mely a bencések, majd a lateráni kanonokok gondozásába került. Körülötte épült ki a mai híres kegyhely, Szt. Flórián (Sankt Florian, Linztől délre). Tisztelete főként Bajorországban, Ausztriában és Magyarországon terjedt el. Árvizek és tűzvészek ellen védő szent.

Katonaruhában, égő házzal ábrázolják, melyre dézsából vizet önt. Erre az ábrázolásmódra legendája két magyarázatot is kínál. Az egyik szerint Flórián még gyermek volt,

amikor imádságára csodálatos módon kialudtak az égő ház lángjai. A második legenda szerint egy szénégető nagy máglyát rakott, melyet annak rendje-módja szerint portakaróval fedett le. Amikor a farakás belseje már izzott, egy nagy szélvihar megbontotta a portakarót, és az egész lángba borult. A szénégető próbálta újra befödni a máglyát, de eközben ő maga is a lángok közé esett. Nagy veszedelmében így fohászzkodott: „Szent Flórián, aki vízben lettél vértanú, küldj vizet a segítségemre, és mentsd meg az életemet!” Azonnal víz öntötte el a máglyát, és a szénégető megmenekült.

Július 24-én Szent Kristóf a vándorok, utazók, zarándokok védőszentjének napja. Tamás atya megáldotta az autókat és a kerékpárokat is.

De hogyan lett Kristóf az utazók védőszentje?

„Csak a legnagyobbnak szolgálok”

Élt egyszer réges-rég egy hatalmas termetű legény, akit Offerusznak hívtak. Nagy testi erejét úgy használta ki, hogy pénzért katonáskodott. Ellenfelei rettegtek tőle. Sokan csak óriásnak nevezték. Offerusz egy nap

megunta a zsoldos katonaságot, rájött, nem méltó hozzá, hogy akárkit pénzért szolgáljon. Elhatározta, hogy csak annak szolgál, aki a legnagyobb a világon. Így beállt a király szolgálatába. Mikor azonban meghallotta, hogy a szegények szidják a királyt: „Vinné el az ördög!” – elhatározta, ha az ördög nagyobb, inkább az ördögnek fog szolgálni, és elszegődött az ördög mellé. Megfigyelte, hogy ha útszéli kereszt mellett mennek el, az ördög behúzza a nyakát, és nem mer a fára- feszítettre néz-

ni. „Ennek sem szolgálok tovább!” – mondta Offerusz – „Megkeresem azt, akitől még az ördög is fél.” Egy remetétől kért tanácsot. A remete válasza: „Ha egynek a legkisebbek közül teszel valamit az Ő nevében, azt neki teszed.” Offerusz egy hatalmas folyóhoz ért, ahol nem voltak hidak és hajók a vízen,

és az emberek nem tudtak átjutni. A szegények nem tudták megfizetni a révészt. Offerusz a hátán vitte az embereket a túlsó partra. Semmi pénzt nem kért érte. Egy napon egy kisgyermek jelentkezett nála, hogy vigye át a túlsó partra. Könnyűszerrel vállára vette a gyereket, de mikor a folyó közepébe ért, a gyerek olyan nehéz lett, hogy görnyedezni kezdett. Verejtékezve tette le a másik parton. „Ki vagy te” – kérdezte tőle. Én vagyok, aki a fára van szegezve az emberekért. Krisztus. És

téged ezután Krisztus-hordozónak, Kristófnak hívnak. (Kristóf görögül: Krisztoforosz, Krisztus-hordozó).

Augusztus 20. Templomunk búcsús napján Attila atya a „királyi család” jelenlétében tartotta a szentmisét. A szentmise végén István király átadta Imre hercegnek intelmeit, majd kiosztotta népének a megszentelt kenyeret.

Stiener Mária

Jól kifőzte!

Kisgyerek „segít főzni” anyának. Sámliira áll, kissé lassítja és koszolja ugyan a folyamatot, de közös programnak remek. Utána pedig ropant büszkén újságolja, hogy főzött, és mindenki széles mosollyal meg is dicséri az étket. Nálunk tipikusan ilyen volt a krumplifőzés: én hámoztam, a 2-3 éveske pedig azt a komoly feladatot végezte, hogy a pucolt krumplit beletegye a vízbe. Lehetett vele pacsálni, kicsit bökdösni, vagy nézni, hogy csöpög le az ujjáról a víz. Utána már kockáztam a krumplit, és ezeket kellett sokkal sebesebben rakosgatnia a tiszta vízbe. Körülbelül ennyit tudott segíteni. Felnőttként tudjuk, hogy nem ezen múlt az ebéd sikere, ő mégis megdicsőülve hőskö-

dött, hogy együtt főztünk. Ami igaz is, és még az én szívem is tele volt mosollyal az együtt töltött idő és beszélgetés miatt.

Néha úgy érzem, hogy körülbelül ennyit tudok én is „segíteni főzni” ebben a világban. Ropant fontoskodva állok sámliira, és elvégzem azt a „munkát”, amit Isten sokkal gyorsabban, egyszerűbben, tisztábban meg tudna tenni. Meg tudná, de jobban szeretné velem (velünk).

Isten a „semmiből” teremtette a világot. Jézus az üres korsókat is feltölthette volna borral a násznépnek, mégis inkább kért hozzá vizet. Minden nélkül is jól lakathatta volna a népet, mégis inkább elkérte azt az öt kenyeret és a két halat.

Közbenjáró – kérő imák kapcsán érzem nagyon ezt a helyzetet. Isten nélkül is pontosan tudja az ismerőseim gondjait, betegségeit, szorongásait. A nélkül is akar segíteni nekik, hogy ezt kérném. Ha imában elé viszem, az annyi, mint „főzés” címszó alatt kisgyerek módjára beletenni a hámozott krumplikockát a vízbe. Nem több, nem kevesebb.

Isten mégis szeretne „együtt főzni”, és inkább elkéri az ügyetlen szavaimat, a félrement börtjeimet, a gyorsan kifulladás jósándékomat. Remélem, hogy utána mosolyog a szíve, én pedig a sámliiról leszállva soha nem fogom azt gondolni, hogy az győzelmi dobogó.

KN

SZEKSZÁRDI KOLPING KATOLIKUS SZAKKÉPZŐ ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA

SZEKSZÁRDI KOLPING ISKOLA | 7100 SZEKSZÁRD, PÁZMÁNY TÉR 4. | 74/512-130

Mire való az iskola?

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja a munkát, amit szeretni fog.” (Szent-Györgyi Albert)

Tudjuk, a sok-sok tudás semmit sem ér, ha nem vagyunk rendben Istennel, önmagunkkal, embertársainkkal. A közösségben végzett munka, az együtt átélt élmények mind-mind lelki gazdagodásunkat támogatják. Kolping atya útmutatásul négy alapelvet fogalmazott meg:

Légy jó szakember!

Az elmúlt hónapokban számos intézményi és azon kívüli program segítette fiataljainkat, hogy tanulmányaik befejezése után társadalmunk értékes, hasznos polgárai lehessenek. Tavasszal két szakács és öt cukrászsegéd diákunk az alsópáhoki Kolping Hotel konyháján szerezhettek gyakorlati tapasztalatot. Az ott töltött egy hét alatt mindent megtettek azért, hogy a svédasztalos vacsora és a desszertek megfeleljenek a vendégek elvárásainak.

Cukrászsegéd tanítványainknak az iskolai gyakorlatokon finomabbnál finomabb receptek kipróbálására nyílik lehetőségük. Lenge János útmutatása alapján a vattacukor-készítés rejtelseibe is betekintést nyerhettek.

Lakástextil-készítő tanulóink tavasszal Sióagárd-Leányváron a Hímzésmúzeumban tettek látogatást, hogy az egykor használt ruhadarabokkal és a népi hagyományokkal ismerkedjenek. Nem csak iskolánk, hanem egyéb intézmények, szervezetek számára is készítenek párnákat, szatyrokat, apró tombolatárgyakat. Szorgalmuk és tehetségük elismerésül meghívást kaptak a Budapesten megrendezésre kerülő Országos Foltvarró Fesztiválra, ahol a céhmesterek és a külföldi textilművészek mellett diákjainkat is bemutatták. A rendezvény végén a szervezők értékes ajándékkal kedveskedtek nekik.

Számítógépes adatrögzítő tanulóink a Tolna Vármegyei Levéltárban betekintheztek régi dokumentumokba. Megtanulták ezen iratok gyűjtésének fontosságát, közelebbről megismerhették a levéltárosok mindennapi munkáját, végül nagy örömmel próbálták ki a hagyományos, „csattogó” írógépet.

Szociális ápoló és gondozó tanulóink a Szekszárd-Újvárosi Társaskör által megrendezett Egészségnapon – immár harmadik évben – segítőként vettek részt a programok lebonyolításában. Természetesen az előadásokat is meghallgatták, melyekből nagyon sokat tanultak.

A pályaorientációs napon a sok érdekes foglalkozás mellett az elsősegélynyújtás és az újraélesztés alapjaival is ismerkedtek a diákok. Mindannyian elismeréssel hallgattuk a

kisharsányi Góré Étterem vetítéssel egybekötött bemutatkozását. A szociális ápoló és gondozó szakmát tanuló fiataljainknak szervezett foglalkozás témája a segítő szakmában dolgozók öngondoskodása volt.

Kertészetünkben nem csak tanítás és tanulás folyik. A városlakók és a környékeliek közül sokan szívesen vásárolnak nálunk palántát és friss zöldséget.

Az elmúlt időszakban országos versenyeredményeknek is örvendezhettünk. Lekics Mátyás a budapesti Kolping Katolikus Iskola által szervezett szavalóversenyen – kategóriájában – II., Sigray Péter a Teöreök Aladár országos tanulói gépíróversenyen – kategóriájában – VIII. helyezést ért el.

Nyár elején diákjaink ágazati alap-, szakmai és érettségi vizsgákon számot adtak az elsajátított ismereteikről. A tanévzáró után a szakmát, illetve részsakkképesítést tanuló tanítványaink közül nem mindenki számára kezdődhetett meg azonnal a pihenés, hiszen az iskolában, illetve duális partnereinknél még gyakorlaton kellett részt venniük.

A fenntartónk az Oktatás Napján két kollégánknak is kitüntetésben részesítette: Nagyné Tóth Mária a Szent Gellért-díj ezüst fokozatát, Tömpe Andrea a Kolping Iskoláért Díjat vehette át.

Légy jó családapa (családanya)! Légy jó hazafi!

Légy jó keresztény!

Diákjaink közül többen is a víz világnapjára, a költészet napjára és húsvétra verset, illetve jelenetet írtak és adtak elő, rajzokat és fotókat készítettek. Természetesen biztosítottunk lehetőséget számukra, hogy közösségünkkel is megismertethessék alkotásaikat. A városi majálison dolgozóink kézműves foglalkozásra várták a kisgyermekes családokat.

Több osztályunk is csatlakozott a TeSzedd!2025 hulladékszedési akcióhoz, hogy ezzel is hozzájáruljunk az iskolánkhoz közeli utcák szebbé tételéhez. A fenntarthatósági témahét keretében néhány tanulónknak lehetősége volt Nagyatádra utazni: a Sziágyi Erdészeti Erdei Iskola által szervezett kiránduláson a környezettudatos szemlélet megerősítése volt a cél.

16 fős diákokból és pedagógusokból álló csoportunknak maradandó élményt nyújtott a Katolikus Iskolák Országos

SZEKSZÁRDI KOLPING KATOLIKUS SZAKKÉPZŐ ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA

SZEKSZÁRDI KOLPING ISKOLA | 7100 SZEKSZÁRD, PÁZMÁNY TÉR 4. | 74/512-130

Zarándoklatán való részvétel a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhelyen.

Néhány dolgozónk és családtagjaik pünkösdkor Erdélybe utaztak, hogy részt vegyenek a csíksomlyói búcsún és szentmisén. Útjuk során jártak a Gyilkos-tónál, a Békás-szorosban, de Madéfalván is. A MKPK Caritas in Veritate Bizottsága és a Katolikus Pedagógiai Intézet által közösen meghirdetett pályázaton iskolánk elnyerte a „Teremtésvédő intézmény” címet. A Jubileumi Ifjúsági Találkozóra és zarándoklatra a világ 150 országából érkeztek fiatalok Rómába. Az 1500 magyar között iskolánk diákja, Varga Ferenc is részt vett a pápai szentmisén, az imaesteken és más egyéb rendezvényen is.

A diákönkormányzat által lebonyolított városismere-ti versenyen sétáltunk a városban, élveztük a tavaszi nap

melegét, mindeközben ismerkedtünk megyeszékhelyünk nevezetességeivel és kevésbé ismert helyeivel. A tanév végéhez közeledve osztálykirándulásokat szerveztünk, kik közelebbre, kik távolabbra utaztak. Egy nagylelkű támogatónk jóvoltából tizenhárom tanulóval három napot tölthettünk a Balatonnál. Látogatást tettünk többek között a tihanyi apátságban, a sümegi várban és a keszthelyi kastélyban, de megtekintettük a modellvasút-kiállítást is. Sümegen a ferences templomban többen szolgáltak a reggeli szentmisén, fürdőztünk, és a látottakhoz kapcsolódó színházi jele- netekkel szórakoztattuk egymást.

Alapfokú Művészeti Iskolánk diákjai Pécsen egy fergeteges táncgála keretében mutatták be műsorukat szüleik és az érdeklődők számára, a zöldnapon pedig iskolánk közön- ségét örvendeztették meg több produkciójukkal. Augusztus 20-án a Béla király téren az István, a király rockopera tánc- színházi változatát láthattuk tőlük.

Adománygyűjtések alkalmával – felnőttek és fiatalok egyaránt – rendszeresen segítjük a Máltai Szeretetszolgálat munkatásait. A tanév kezdete előtt az iskolai tanszercsoma- gok összeállításánál osztoztunk munkájukban.

Mindannyiunk öröme megkezdődött iskolánk felújítá- sa: a palatető helyére hőszigeteléssel ellátott Lindab-leme- zek és új tetőablakok kerültek, megújult az ereszt és a csator- narendszer, a felső szinten megtörtént a villamoshálózat és a világítás teljes cseréje, valamint a festés. A teljes felújítási program keretében az elkövetkező években még további munkálatokat tervezünk.

Az előző évekhez hasonlóan az idén is dolgozói kirándu- lás keretében hangolódunk az új tanévre. Sárváron a vár, az arborétum és a csónakázótó, majd Türrén a volt premontrei templom megtekintése, a kötetlen beszélgetések és séták mind hozzájárultak ahhoz, hogy sok szép közös élményben legyen részünk. Sümegi szálláshelyünkön a munkát is meg- kezdtük: megtartottuk alakuló értekezletünket, ahol az első hetek legfontosabb eseményeiről esett szó.

Becsengettek. Szeptember 1-jén sokan örömmel, néhányan izgalom- mal, mások a korai felkelés miatt ál- mosan érkeztek a tanévnyitó szent- misére és ünnepségre. A főigazgató úr a régi diákok mellett köszöntötte a ki- lencedik évfolyam tanulóit, valamint új kollégáinkat, közöttük Nyisztorné Vas Ritát, aki a jövőben a főigazgató- helyettesi feladatokat látja majd el.

Már hagyomány nálunk, hogy a szeptember eleji projekt- héten ismerkedünk, új barátságok szövődnek, játszunk és kirándulunk: felkészülünk a ránk váró munkára, amit kitar- tással, szeretettel és nagy alázattal végzünk.

„Legyen bár prófétáló tehetségem, ismerjem az összes titkokat és minden tudományt, legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.” (1Kor13,2)

Riznerné Osztafin Klaudia

Mindenkit szeretettel várunk közösségünkbe, iskolánkba!

Cserkészcsapatunk a nyáron

Idén cserkészcsapatunk júliusban nyolc napra a Véménd melletti erdőben táborozott, amely során a Dűne világába csöppentünk. Már két nappal előtte sok szorgos kéz dolgozott azon, hogy a táborlakók számára az Arrakis bolygó kellően kényelmes legyen. A táborban kihívást jelentettek a nagy esőzések, de mindig találtunk megoldást. Megtapasztalhattuk a pécsi cserkésztestvéreink segítségét a bajban. Vasárnap Ravasz Csaba atya tartott nekünk csodaszép szentmisét az erdő közepén. Szerencsére az időjárás megengedett sok programot: metáztunk, népdalokat tanultunk, kézműveskedtünk, teát főztünk erdei alapanyagokból, éberen őrködtünk minden éjjel, így tudtuk elcsípni a "támadóinkat". Portyáztunk napokon át, meglátogattuk a szálkai tavat, csillagokat néztünk a domboldalról. Esténként tábortűzet tartottunk, és ekkor került sor a csapatparancsnokság átadására és az új cserkészek fogadalomtételére is. A tábor első felében jelen voltak a csapat felnőttcserkészei is, több mint húsz felnőtt és három kisgyermek részvételével. Ők is portyáztak egyet Fekeden, cserkésztudás-programot tartottak a tábornak, és élték a tábori életet a szokott módon.

"Habár már több cserkésztábor szervezésében segítettem, az idei tábor volt az első, ahol én feleltem az egész tábor működéséért mint táborparancsnok. Mégis magabiztosan tudtam nekivágni a feladatnak, mivel kiváló szervezőcsapatot sikerült felállítani, akikre könnyen tudtam támaszkodni. Úgy gondolom, remek tábor sikerült összehoznunk az idén is, ahol a résztvevők igazán jól érezhették magukat a természetben." Berta Zsolt

Kiscserkészeink idén különleges helyen táboroztak, egy ősi maori szigeten, Mecseknádasd mellett: „Ez volt a harmadik tanyázásom kiscserkészként. Nagyon élveztem, mindig szeretek a cserkészekkel időt tölteni, nagyon viccesek. Az elején nagyon izgatott voltam, mert még nem aludtam sátorban, az hittem, sok lesz a bogár, de kiderült, hogy jó dolog. A kedvenc részem az volt, amikor napközben megtámadtak a kakamorák, jó volt őket elkapni. A másik kedvencem az volt, amikor bekötötték a szemünket, és mesét olvastak. Az őrömmel is jókat ne-

vettünk, és az őrvezetőink is kedvesek voltak, olyanok voltak, mint a „pótanyukáink”. Összeségében jól éreztem magam, alig várom a jövő évi tanyázást.” (Sári)

„Nagyon vártam már a tanyázást, ami ebben az évben Mecseknádasdon volt. Miután busszal megérkeztünk, felmentünk a táborhelyre, felállítottuk a sátrat, ami nem ment könnyen, a vasak nehezen mentek bele a földbe. Sokat kirándultunk a közeli dombok között, fáradtan értünk vissza. Kézműveskedtünk, tutajt készítettem, és kagylót festettünk. Egyszer őrködtem, amit izgalmasnak találtam. A táborban az ételek, amiket a cserkészek főztek, nagyon finomak voltak. Nekem a kedvenc játékom a várméta volt, a csapatom nyert is a játékban.” (Ádin)

Az új csapatparancsnokság. Idén nyáron megköszöntük előző csapatparancsnokainknak az elmúlt három év áldozatos munkáját. Fél éve közösen készülünk arra, hogy idén őszől már mi hárman vezettük tovább a csapatot. Ez idő alatt volt alkalmunk végiggondolni, hogy miért szeretnénk vállalni ezt a megbízatást. Szeretnénk ezt egy rövid bemutatkozással együtt meg is osztani:

Berta Csaba Zsolt (23): 2010-ben kezdtem cserkészkedni, 2015-ben tettem cserkészfogadalmat Véménden. A következő év szeptemberétől már a Harcsa őr őrvezetőjeként segítettem a csapat munkáját. A csapat szertár munkacsoportjának vezetője voltam pár évig, majd miután 2023-ban elvégeztem a kerületi segédtsztképzőt, elkezdtem a csapattáborok szervezésébe is beletanulni. Az idei cserkésztábor már mint megbízott táborparancsnok vezettem. Továbbá foglalkoztam a csapat vándor rajával az utóbbi két évben, és a kerületi őrvezetőképzőben is tevékenykedtem kiképzőként.

A cserkészet az évek során rengeteg élménnyel, barátsággal és kihívással tette színesebbé az életemet. Ez egy olyan közeg számomra, ahol nagyon könnyű új dolgokba belevágni, mert mindig lehet számítani a közösség segítségére, támogatására. Csapatparancsnokként célom a csapat belső folyamatait és működését még hatékonyabbá, átláthatóbbá tenni. Ennek eléréséhez sze-

retnék olyan rendszereket és módszereket kialakítani, amelyek segítségével a csapat hosszú éveken át képes lesz megtartani az értékeit és fejlődni az esetleges hiányosságaiban.

Guld Kinga (23): 2010-ben csatlakoztam a csapathoz a Barackvirág őrs tagjaként. 2016 óta vezetem a már kórsa korosztályú őrsömet, a Zsályákat. Több évig voltam a csapat lelki munkacsoportjának vezetője, az előző évben pedig abban a szerencsében volt részem, hogy a kiscserkész raj rajparancsnok-helyettese lehettem. Csapatparancsnok-helyettesként célom, hogy legjobb tudásom szerint segítsem a vezetők munkáját a csapatban, hogy az ő munkájuknak köszönhetően minél több gyerek találja meg a helyét a cserkészletben, vagy a cserkészlet által a világban, úgy, ahogyan ezt én is megtapasztaltam.

Eckert Klára (22): 2010 óta vagyok aktív cserkész, és ez alatt az idő alatt sok szerepben kipróbálhattam magam. Nyolc éve vagyok aktív őrsvezető, voltam emellett konyhafőnök, őrsvezetőképzőben kiképzőtiszt és rajparancsnok-helyettes.

Csapatparancsnok-helyettesként azt szeretném elérni, hogy a most felnövő cserkészgenerációnak is megadathasson az, ami nekem, hogy igaz barátokat szerezhessenek, miközben rengeteg hasznos tapasztalatra is szert tesznek, amit később tudnak kamatoztatni. Azon leszek, hogy ehhez a kereteket és az alkalmakat megteremtsem számukra.

608. sz. cserkészcsapat parancsnoksága

A PLÉBÁNIA ANYAKÖNYVI HÍREI (2025. április 7. - augusztus 31.)

Kereszteltek

Szekszárd: Frei Ferenc • Brucker Vince • Halák Hanna Dóra • Halák Hannó Donát • Greillinger Méda • Várhelyi Vince • Juhász Barnabás • Létai Regina • Nepp Gergő Péter • Kacsándi Léna Janka • Fekete Norman Norbert • Szászy Zsombor István • Helfenbein Dániel • Rajnai Laura • Bodó Theodore Gabriel • Bodó Ezmé Sophia • Bartek Fruzsina • Sereg Rella • Nagy Milán • Ancsa-Molnár Aliz • Ancsa-Molnár Liza • Deutsch Emma • Deutsch Léna • Köröszös Levente Noel • Éberhardt Levente Erik • Feil Ábel

Sióagárd: Kiss Levente • Kiss Flóra

Decs: Szalai Áron

Őcsény: Lakatos Dzsamal Tibor • Lakatos Dáriusz • Fülöp Viktor

Szálla: Trapp Adél • Ranga Zsófia • Pogány Rozi • Pogány Dávid • Bánfi Regina • Bánfi Renáta • Hámori Lilla

Elsőáldozók

Ferenc Józsefné • Frei Ferenc • Illyés-Móra Patrícia • Zengődi Roland • Altifinger Márk • Bosnyák Nóra • Bräutigam Benedek • Bozsér Regina • Csordás Domonkos • Fábián Patrik • Halák Hanna Dóra • Ill Krisztián • Kajtár Zsófia Anna • Kerekes Kristóf • Koszorú Csaba • Kovalcsik Borbála • Kovács Panna • Kromerenszki András László • Mártonfai Dénes István • Merk Izabella Rózsa • Mészáros Sára • Nagy Zsófia Mária • Novák Zalán • Nyerki Hunor

József • Posta Kata Lujza • Puskás Krisztián • Radnóti Máté Bálint • Rády-Aszódy Anni • Regős Zétény • Szabó Bendegúz • Szalai Áron • Szavári Kata Lujza • Szászy Zsófia Rebeka • Sente Gergő Noel • Ször Patrik • Szűcs Kata • Takács Jázmin • Türk Eliza • Tiegelmann Ottó • Vida Borka

Bérmálkozók

Ferenc Józsefné • Frei Ferenc • Illyés-Móra Patrícia • Zengődi Roland

Eskettek

Szekszárd: Horváth Angelus – Kühn Dorottya • Varga-Dudás Gergő – Prohászka Éva • Fehér Szilárd – Ambrus Réka Rebeka • Balajti Péter Kristóf – Ligety Hanna • Dardos Dávid – Sisák Olga • Maxmilián Tibor – Kubatov Tamara • Fazekas Attila Tibor – Bodó Judit • Prokai Gábor • Posta Luca • Ryan McDermott • Domokos Csilla • Köpenczei Gergő • Sípos Katalin • Pap Milán • Kiss Klaudia • Borda Károly • Boda Katalin • Torma Balázs • Bosnyák Judit • Varga Sebatien Levente • Szőke Bettina • Beke Norbert – dr. Buzás Zsófia • Medveczki Attila • Salamon Lídia • Dér Balázs • Hamza Debóra • Sente Dániel • Ladnai Zsófia • Némedi Balázs – dr. Bálint Petra • Csapó Gábor – Bárdos Veronika

Szálla: Mórotz Máté – Csige Anna

Sióagárd: Kiss Viktor Lajos és Fekete Diána

Elhunytak

Szekszárd: Kázmér Istvánné sz. Vilinovszky Zita • Korsós Dezső Mihályné sz. Szendrői Margit • Rittmann József • Maksó Isván • Faragó Jenőné sz. Szentés Mária • Takler Istvánné sz. Ribling Erzsébet • Sebestyén Lászlóné sz. Magyar Erzsébet • Schaubert János • Dr. Póla Zoltán • Molnárné Patzai Aranka • Biró Edit • Istenes Ernőné sz. Darász Gizella Matild • Szauervein József Lászlóné sz. Lenge Erzsébet • Ruip László • Zab István • Micskó Mihály • Hajdú Lajosné sz. Horváth-Szabó Erzsébet • Slezák Antalné sz. Lénárd Magdolna Zsuzsanna • Schneider Józsefné sz. Mickl Anna • Geisz Erzsébet • Simon Antal Sándor • Dr. Jámber Margit • Kecskés Gáspárné sz. Jantner Julianna

Sióagárd: Finta Mihály • Endródi Lászlóné sz. Sági Erzsébet

Szálla: Fábián Jánosné sz. Brauer Erzsébet

Őcsény: Szűcs Sándorné sz. Szontág Katalin • Minorits János • Lovász Jánosné sz. Világosi Márta

Decs: Fodor József • Fodor János

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Petkó Tamás plébános
Szerkesztő: Visontai László • Munkatársak: Guld Noémi, Kátai Andi, Schubert Judit, Schubert Péter
www.plebaniaszekszard.hu
csaladunk.ujsgat@t-online.hu
Készítette: Schubert Miklós Schubert Grafikai Stúdió • Szekszárd